

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hetfő

130. szám.

Pest, augusztus 14. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy annak helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Pest aug. 14.

Micsoda világ volt itt tegnap a fővárosban! Ah minő vigás, minő derült arcok.

A ministerialis követek elragadtatásukban a rettenetességig champagnerezgették.

És miért? Egy vak hír miatt. Egy privát levélért, mellyben isten tudja kinek, eszébe jutott kifundálni a magyarok számára egy dicsőséges győzedelmet. Hogy csak vagy hét ezer rácz hagyta ott a csatateren a foga fehérét, elszedtek annyi ezer fegyvert, husz ágyut, öt zászlót s százötven ezer pengő forintot. Hogy közülünk is vagy harmincz tiszt, három ezer ember lón a fényes győzelem ára.

Mind e hírek villámként terjedének szét. Temérdek sokan asztalhoz rohantak, megírtak mindent mit hallottak, úgy hogy ma reggel a posta ládába tömegestül potyogtak a sok levelek, melyek elterjedve az országban, a vivátpublicumnak legalább is százezer akó borába fog kerülni.

Sajnos azonban, hogy mind e hírek még eddig nem valósultak.

Hanem az mégis nevetséges dolog, hogy annyi ember között nem akad elegendő számmal ember, ki az ilyen hírek kutforrása után tudakozódnék, s ráakadva a kérdésses levélre, azt illő mérséklettel meghermentikézná. —

A tegnapi nagy éljenek után szomorú contrastot mutat a mai nap. —

Dél óta a tegnapi győzelemről senki sem beszél. Ellenben igen sokat arról, hogy az alig

leérkezett volt erdélyi őrhátaillon, melly mintegy 1700 emberből áll, átsapolt az ellenséghez.

Ha az megvalósul, szépen leszünk. Annyit mondhatunk, hogy eddig rendszeren csak a rossz hírek valósultak meg, a jók soha vagy ha igen, mindenesetre olly devatvatiókkal mint egykor a fekete bance. —

Pest aug. 14.

— A névmagyarosítások egymást érik, legujabban színházunk kedvelt tenoristája Wolf is Farkasra változtatótá nevé.

Ez ügyben azokat, kik hasonlót akarnak tenni, figyelmeztetjük, hogy hlyesmi az új kormány alatt valami igen egyszerű dolog. Egy darab papírka, mellyben az ember kinyilatkoztatja, hogy őt eddig így hívták, ezentul pedig emigyen akarja magát neveztetni.

Az illető minister kátraktápen a folyamódásra rá írja, hogy jól van, s aztán meg van az egész.

— Nincs a világon boldogabb ember azoknál, kik magokat excellenter tudják vigasztalni.

A ministerium felruházva a hatalom kalapjával mint tudjuk elcsapta a főispáni helyetteseket.

Az abauji volt administrator azonban istenileg tudja magát vigasztalni. Ő nem hogy abban keresné örömét, hogy socios habuit malorum, hanem azzal dicsokszik, hogy ő daczára annak, hogy letették az administratorságból, mégis legalább consiliarius, hanem kedves collegája a tornai helyettes az most semmi de semmi.

Irigyeljük meg egy kicsit az öreg Vitéz guszatusát . . .

Jó nyilatkozat. Éppen illyent vártunk azon embertől, kinek atyja egy hajdani országgyűlésen egy liberalis dictiora ezen feleletet adta: Non loquatur talia stulta.

— Tegnap az új magyar bankjegyek áttették a forgalomba.

És mint várni lehetett, igen nagy kelendősséggel bírnak, természetesen a bécsi apró egy és két forintosok szörnyű compromissiojára. Ezekkel ma már csak nem lehetlen volt boldogulni. Fizetésben ugyan a magánosok még elfogadják, de váltáskor nem igen.

Az új jegyek meglehetősen csinosak, különösen tetszetik a jó kemény, s épen nem törékeny papír, mellyre az nyomva van.

— A pattantys laktanyában ma ismét botoztak. A katonaság esztial fegyveresen védte, a lélek emelő látványt.

S szerencsére a honvédek közül a laktanyá-

ban öt embernél több nem volt otthon, különben ismét zavar lett volna.

Csak szép dolog az, midőn valaki olly jól ki tudja választani az időt.

Mind a mellett a kormány jól tenné, ha azon nyilatkozatát miszerint a katonaságnál a botozás el van törölve, most miután az az életben ugyan csak csattanósan meg van csúfolva, kitétetné, hogy azon rendelet sajtó hibától ment a Közlönybe . . .

A botozásnak fenntartása különben egy új kedves inger lesz arra, hogy a kiállítandó hadsereg ne új magyar lábra, hanem az osztrák rendszerre szerkeztessék . . .

A sárgafekete színhez, német parancsszavakhoz stb. csak ezen egy kellett még, hogy a magyar nemzeti párt elragadtatásában a hetedik égre rohanjon.

— A ház néhány napig nem fog üléseket tartani. Az osztályok a pénzügyi tervet vizsgálják. Azt beszélük, hogy a részletekhez seregével jönnek a módosítványok. A lényeghez azonban senki sem szól. Roppant problematicus feladat áll előttünk, mert még nem tudni, lehet-e új kormányunknak pénzbeli hitele.

Egy ismerősünk e tárgyalásokra azt a vicze csinálta, hogy ha az elvettetni szándokolt szakszok mellé mindenhova egy keresztet tennének utoljára az ember azt hinné, valami pápista temetőben sétál.

— A Dráva mellőli táborból gyanus hírek kerengenek.

A királyi biztos s Oettinger general között komoly meghasonlás ütött ki, mellynek következtében mind a biztos Csányi, mind a general benyújták a ministeriumnak lemondásaikat.

E lemondás politikai nyelven annyit tesz, hogy az illetők eljárásaikat a ministerium bírálata alá bocsátják. — A ministerium határozni fog.

Jól értesültek szerint a ministerium Oettinger general lemondását fogadta el, mi által a biztos politikája van helyeselve.

Félreértések elkerülése tekintetéből alkalmat vesszünk itt magunknak lapjaink aug. 10-kei számában gróf Teleki József politikai helyzete fölött mondottakra nézve olvasóinknak némi felvilágosítást adnunk.

Mi midőn azon sorokat irtuk, szemeink előtt a radikal ügynek szentsége állott, s azt hittük, hogy pártunk érdekében cselekszünk, ha az ellenkező vélemények képviselői ellenében a journalismus némelly ismert fegyveréhez folyamodunk.

E fegyverrel élve mindazáltal mindig azon meggyőződésben voltunk, hogy az illy (nemü fegyverek bár mennyire is sújthatják a politikai egyént, a személyt magát mindenkor érintetlenül hagyják.

A politikai egyén, s a magán személy között áthatlan lemez létezik, melly soha sem engedí, hogy a politikai helyzetre kimondott vélemény átszivárogon a személyre magára.

Azért tehát, midőn mi kötelességünk szerint a haza nyilvános tisztviselőinek eljárása felett bírálatot mondunk, addig míg a megbírált eljárást a meggyőződésen kívül más motívumokból származottnak nem mondjuk, a journaistika, hivatásának határát át nem lépjük.

A magán személy, magánbéri éselekvéseivel előttünk átaljában szent és sérthetlen, annál inkább Teleki József, ki valamint a mi, úgy az egész ország tiszteletét teljesen bírván, kijelentett nagyra becsülésünket a kérdéses cikkben. Csontkítani legtávolabbi szándékunkban sem volt.

Méltán elvárjuk tehát figyelmes olvasóinktól, hogy azon cikknek minden szavait az imigy magyarázott szempontból fogják megítélni.

Pest, augusztus 12.

Az igazságügy miniszteréhez egy szavunk van. Az úgynevezett hétszemélyes tábla váltó osztálya — mint tudomásomra esett — csak úgy — minden harmadik hétben szokott ülést tartani.

Közelebb az egész mult héten nem ült össze.

Ezt azért jelentjük, hogy azon ülnök urak, kik talán készakarva ülést akartak mulasztani, megtudják, hogy e szándokukban most az egyszer felsültek.

Jelentjük azért is, hogy az igazságügyi miniszter e lapokba is — sit venia verbo — be szokván néha pillantani, meg fogja tudni ezt a csunya dolgot, mit kétóben az örökkévalóságig sem tudna meg.

Ó szent igazság! a régiek vaknak mondottak; ha csak az volna, úgy jól meane sorod: de minálunk már meg is némultál — és megalkotultál, szóval a szél és guta mindenestül megütt, mert nem veszed észre, hogy még azok is kik úpolóid s szolgálidul rendelvék — minden kegyelmelet félrevelve hasadon tánczolnak.

Sőt még a macska is, mellynek az egereket compescalni kellene — azokkal kaczerkodik.

Édes Justizminister úr! mi azt gondolok, hogy a ki olly nagyon mer és ráér a házbán sújtó phippicákkal bombardirozni — már annak otthon csak jó rendén lehet a szemája.

És ime minek jutottunk itt nyomába.

Csak hogy előre látjuk már minő felséges egy felclettel dugja be ön szánkat: például hogy azon urak ezelőtt csak minden negyedik hétben ültek össze — most már minden harmadikban — a dolgot nem kell erőtetni, mert reakciót szál. (1)

Az illyeket egyébiránt önöktől már meg kellett szoknunk — csak hogy engedje meg kérdenünk, valjon a diurnumok is ezen clavis szerint adnak-e ki azon jó uraknak?

Ezt különben, mint igen csiklandós dolgot mellőzzük.

Hanem a királyi tábla urbéri osztálya már egészen új szülemény, a miniszter úr szüleménye.

És ebben, hogy mennek a dolgok?

Több ülnökök a kinevezést, az az, a just 2500 pfhoz zsebre téve — képviselőknak is felcsaptak: s már most, hogy töltik be kettős helyöket itt is amott is, azt az istennél egyéb senki sem tudja.

Azonban minthogy a tanács-ülésben csak a népnek — az alsó házbán pedig a miniszternek van szükségük — két helyen pedig csak ugyan nem lehetnek — gondolhatni, hogy szívök a miniszter urhoz közelebb vonzódnak — s az ő árnyékában csak szivesebben pihennek, s ezt annyival is inkább — elhieszük, mivel nem tenénk fel rólok, hogy 30,000 ember bizalmával — egy kis erszény speculatio miatt olly rútul visszaéljenek, miszerint őket képviselőlet nélkül hagyják.

Hanem az alatt mit csinál az urbéri tanács? — ha csak a terem ablakait nem szellőzteti.

Ezt az illető miniszter hogy nézheti el? — arról számoljon lelki ismeretének — miután mások az egész felelősséget ignorálni látszanak.

Mert, hogy ő a mai világban is higgye a kétalaku krampusokat kik egy időben több helyütt is tudnak lenni — azt már róla csak fel nem tehetjük.

Bár ne lennénk azt sem kénytelenek róla feltenni, hogy néhány biztos szavazatért a szegény nép s károsodott birtokok érdekeit egészen kiveti figyelméből.

Előttünk bizony az egész ügy tűnik fel, mint midőn — hogy ad hominem a táblabíró-világból vegyünk hasonlatot — a reus szolgabírák félve a gyanupertől az adminisztrator fülébe olly török szakadtig kiabáltak a vivatot meg a maradjont, hogy ez kénytelen volt rájuk azt mondani: illy charmant fiúk ma föis nem hibázhattak.

Ezen ülnök urak is uton utfélen gágogják, hogy milly dicső personaléja van az igazságügynek — mennyire jól mennek alatta a dolgok, a nemzetgyűlésben iszonyu éljenekkel üdvözlük — a ministert, beszédében hallató szóval bámulják a felülmulhatlan logikai ügyességet — s kivált ez utószóval szegényt egészen leveszik lábáról.

Osztán csak valljuk meg, a miniszter úr is így gondolkozik: kéz kezet mos ne szólj szám nem fáj fejem: őt legény őt voks: de bizony tán czulágot is kellene nekik adnom! —

A miniszter így gondolkozik, az ülnök urak pedig markukba nevetnek, s kettős gagit húznak.

És ime ott van a mis a jámbor királyi tábla ősi főosztálya, melly nem avatkozik sommi intrigákba, hanem csendes lélekűséggel végzi bokros bajait naponként, — még csak annyira sem méltattatott, hogy eme dilettans fraterakénál szinte felszerelt kisebb fizetését equalisálnák, vagy segédszemélyzetét rendeznék.

Segyének, kiknek az egytetemes jog honyolul és tágas tönkötégében legrészletesebb ismeretekkel kell bírniok, hogy minden léptem föl ne hűkának — mellőztesnek azokért, kiknek hivataluk végett egy törvénynél egyebet tanulni nem kell — s még e mellett egy rókáról két bört akarnak húzni: mellőztesnek — mert tán nincs

sem idejük sem kedvök farkat csóválni, s viva-ozni az igazságügy miniszterének.

Nem csak hast növesztetni, s syllogismusokkal parittyázni ültették önöket nagy jó uraim a miniszteri székhöz: osztályfőnökeit — s tükraikt nem azért fizeti a nép, hogy semmit se csináljanak, legfelebb prókatoroskodjanak ön mellett az alsóházbán.

Még nagyon hamar volna a felelősséget szegre akasztani.

Berkes.

Mákvirágok.

— Helyjek, hogy a miniszterium elhatározta magát a küldiplomatiára nézve egy fontos lépést tenni: t. i. a külhatalmakhoz követeket küldeni. A küldendők személyére nézve ugyan nincs még megállapodás, de annyit az általános közvélemény után — mondhatunk, miképp old England Német Berczit fogja megnyeri, ki ez állomásra tökéletesen english képen hivül, az utolsó nagy fontosságú insbruki diplomatiái küldetésben rendkívüli ügyességet és savoir faire tanúsított képességénél fogva is igényt tart, s már előre számol a Times Court news című rovatában nevével olvashatni. A franciaia udvart Pulszkitól senki el nem veheti, miután nátnál nagyobb swadronneur alig találhatik; a madridi ambassade pedig Bernát Josefneél más senkit sem illehet, mert azonkívül, hogy neki már itthon is minden spanis vorkommt, még a kiskirályné férje sem fog féltékeny lehetni s ez által irányunkban ellenségesen állani; Csiki Sándor mindenestre a Mennyei birodalomba fog küldetni, ő a Chineserek közt comme ehez lui fogja magát találni, csak attól félünk, hogy a mandarinok ura valamikép őt Chi-chy-shan-dhi — mandarinná teendí s így tölünk végkép elhalászsza. A frankfurti gyűlésen már van követünk, a többi statusokról még nincs tudomásunk, de annyi bizonyos; hogy törökországban képviselőnk senki más nem lenend, mint Kazinczi Gábor, der die orientálische Blumensprache-t páratlanul érti.

— A Mészáros gözös nem azért jött vissza, mert gépezete rossz: hanem azért mert az gépezete által rosszak lenni állította ott. A kapitány és gépész prof Szécsenyi ajánlotta; a kapitány és gépész immár elcsapatott. Hja! a grof ur ismeretes emberösmeretéről.

— Az opposito fenakadt azon, hogy két grofnő (?) a sétatéren mindenek láttára csárdást tánczolt. Mi ezen nem akadnánk fel, miután abban a géns és úgynevezett lois des conventions es ferde fogalmainak, — mellyektől az érdekeltek egyébiránt eddig is tán minden ranglársnők közt leginkább szabadok voltak — olynézését látjuk. Egyébiránt az a tánczolás, melly — úgy is csak két fordulásból állott — annyival kevésbé volt meggyásra méltó, mert azt két anya tévé szeretett leánykáik kedvéért, gyermekeik örömére; s minékünk — ellenkezőleg iróccollegánkal — éppen jól esett az anyai szeretetet

minden etiquette szabályokon felülemelkedetnek látni. Drum aber keene Feendschaft.

— A' kávéházak előtti leanderek's más virágnemek a hatóság által elparancsoltattak. Okul adatott a járás-kelés akadályozása, de a valódi ok az, mert a képviselési tábla zűlése semmi concurrentiát nem tűrhet.

— A budai hídfő mellett egy oriás hordót mutatnak. Némelyek azt hiszik, hogy a főrendi tábla ide szándékozik átköltözni; helyesen, így legalább azon helyen fog e világból kimulni, melynek tartalmával nem régen még népszerűséget vásárolt.

— Hire van hogy a pesti hídfő melletti menagerie-be több vipera fajok és sárgafeketés csiku rokák farkasok érkeznek meg; a majomkomédiakész is rövid időn készen leend. — Pozson városát rettenetesen kezd ürülni.

— Némelyek azt állítják, hogy mióta Németh Berczi Innsbruckban járt a Rother Kopf (mások szerint Tiroler Bote) hírlapot látta, a kedves rebellis népszerűsége bizonyos regiokban hanyatlóban van.

— A főrendeknek ma ismét ülésök volt. Valóban fárasztó ez a sok ülés.

Kérdi az olvasó mit csináltak? Furcsa kérdés, az elnök — mint minden ülésben — és helyesen protestált a jegyzőkönyvi excellentiázás ellen, aztán áttértek a napi rendre — lutrizáltak. Kihuztak 15 tagot a híres nevelési törvény bizottmányi tárgyalására. A huzás alatt léki impletta magát, mint lehetett, Szóchenyi-minister darabig az ajtó előtt silbakolt unalmában Perényi Zsigmonddal, s gondolta magában, Benyovszkival „messzé vágyik hő szivem!”

A napi rend azonban már a tagok némelyike előtt is unalmassá kezd válni, mert Vay Károly felszólította a házat, hogy egy állandó comitée által az örökös szavazási nem igen mulatóságos időtöltésnek vessen véget. A ház azonban egyet ísított, s az indítvány lehallgattatott. Furcsa is lenne ha még a lutrizástól megfosztaná is magát a ház, nélküle az elnök mindjárt a jegyzőkönyv felfelolvasása után elmondhatná örökös refrainjét, hogy t: i: „több tárgy nem lévén az ülést elosztatom; jegyzőkönyv pedig következő szerkezetű lenne: a tegnapi jegyzőkönyv felfelolvasatván minden észrevétel nélkül helyben hagyatott, s ezzel a gyűlés elosztott; kitűztetvén holnapi tárgynul a mai jegyzőkönyv hitelesítése.“ — Azért hát lutri for ever! —

Pozsony főispánja alkalmat nyújtott ugyan a háznak, egy kis lelkesedni tudást, egy kevés életjelenséget árulni el, de minden törekvése hiábavaló volt. Mondják, hogy a haj a halottak fején is nő; ilyen holttetemen nőző hajsza volt a derék főispán örökösödése is, midőn a német ország iránti sympathia kijelentésére irányzott javaslatával a háznak éleiben létét akartatá demonstrálni.

Comitée-be, bizottmányhoz! hangzék az ítélet s Weselényi is jónak látá az elsietés veszedelmét demonstrálván a rögtöni tárgyalás ellen szót emelni. A ki nem hiszi, hogy a lélek is xénül, hallgassa meg Weselényit, többet róla mondan; tük a tisztelet, mellyel multja, és a sajnálat mellyel jelene iránt viseltetünk.

Es comitéebe küldetett, miután gr. Vay Károly elmondá hogy az a comitée olyan mint a mythos-beli barlang, melynek két nyílása volt, s ki az első bement a hátulsón — bármily oriás lett legyen is különben mindig pulya-termettel jött ki.

„Más tárgy nem lévén, az ülést elosztatom.“ Így szólott Majláth György és a tagok — felebredtek s a tréfának vége volt.

Mi pedig bocsánatot kérünk hogy ez ülést a mákvirágok közzé szorítottuk, de mit tehetünk róla, ha oda való.

— Éppen most kapjuk hiteles kezekből a következő levelet: Tegnap aug 13-án seregeink sz. Tamásnál borsasztó győzelmet vívtak. Az ellenség teljesen megsemmisített. Az elesettek száma részükről 8749 a sebesülteké 5001; részükről elesett 2 honvéd a pesti 2-ik zászlóaljából, és megsebesült egy. Az ellenségnek minden élelem és védelem szereit kezeinkbe kerültek; nevezetesen 150,403 forint és 39 $\frac{1}{2}$ xr; ez összegből 50 ezer forint csupa muszka tallérokából áll, melyeknek kettője át van lyukasztatva. Elfogtunk még 200 lovat, egy közülök felszemére vak, a másik pedig

Holdas volt a homlokába

Kender masag a nyakába“

s egy patkója hiányzott. A nemzetőrség meglehetősen viselé magát, az önkénytesek istenien; a katonaság is megtette a magáét, de a tisztek a tisztek! A legnagyobb rész nyilvánosan árulá, egyik még azt sem akarta megengedni, hogy a sorban szivarozzunk, nem nyilvános jelle-e ez a sláv elemmel coquettirozásnak.

U: i: feltöröm levelemet, hogy tévedésemet megigazítsam. A tallérok közül csak 49,909 muszka, s nem kettő, hanem három van közöttük lyukas. Megemlítenéd még, hogy az elfogott lovak közt egy öszvér is volt, mellynek az orrávére folyt.

— Tegnap este a budai nyári színházban voltunk négyen egy elnök egy képviselő egy őrnagy s egy ujságró. Freiheit is Kráwinkel (oder in Pest) Nestroitól adatott. A színház debreczemesen csufolva volt, s mi patrocínium mellett is csak a szin-falak háta megétt kaphatánk helyet. Jaj de szép dolog lenne, ha az ember mindenütt a szin-falak közzé láthatna; szemlithetné a mondva csinált könnyeket, mellyek a közönség előtt olly féjdelmasan leperegnek, a falak megétt pedig guyyo ros nevetéssé változnak át, az ártatlanság festett pírját, melly a nézők háta megétt kacórkodásban tör ki.

Ah de felséges tréfa lett volna az innsbrucki szin-falak mögé is benézhetni, és látni, a telletést árulást és gazságot. Azonban a budai szin-falak mögött is láttunk mi kellemest, s ez egy pár csinos példány volt azon fajból, mellyet a francia rats des coulisses név alatt ősmér. — Az igazgatónak szivessegiért köszönetet mondunk. A darab megérdemelné a fordítást.

— Zsidi Ferencz — mint mondják — Muszkaországba utazott. A bécsi lapok ebből mindjárt mesét csináltak, s őt mint a ministerium küldöt-tét említék meg, ki a magyar koronát egy muszka herszegnek ajánljandja. Mi azt hisszük, hogy Zsidi Ferencz a Petersburgi Censurae collegium elnökének hivatott meg, miután a sötétségnek

még Oroszországban sem találhatik nagyobb barátja. E hivatal egyszersmind jutalom és azon kitüntetétt rokonszenvért, mellyel a vasutnál alkalmazott egyének választásában a szlávok iránt viseltetett. Segítse az Isten Szibériába.

Csarnátoni.

Meghívás. B. Baldacci ezredes ur rendelése következtében a nemzeti honvéd tüzérség 1-ső 6 fontos gyalog útege f. h. 16-án és 17-én a kereszturni síkon czélba lövend és pénteken e hó 18-án egy csatatűzet tartand. A magyar tüzérség pártolói és barátai miután e csatatűz eddig törekvéseink eredmén yeit kimutatandja, e gyakorlatra megjeleni tisztelettel felkérletnek. A tisztelet látogatók a pest-szolnoki vasutat reggel 6. a kőbányáig és innét vissza 10-kor Pestig használhatják. Ez időközben lesz a csatatűz.

Az útege (batteria)
parancsnoksága.

Szerkesztő! Le vagyunk csépelve, agyon vagyunk löve, Mészáros hadminister, breszlai koronával töltött kúcsi puskájával, egy ministeri ben-delettel.

Alkalmasint tudja ön Hont megye őrsége felkészült számát, lelkesedését, indulását, itteni szives fogadtatását, azt is mi sorsuk érte, kérem önt nagy főhajrással, mint ministereink, a nélkül is teljes bizalmú ozirógatóját, kürtölje mindenfelé, mély, bölcs, páratlan tapintatát, roppant táj ősméreteiket, kivált és főkép a nemzeti őrsereg rendezésében, ez uttal hát elhallgatván visszaparancsoltatásunk mélyseges politikáját, jelenleg csak azt ériatem, nem annyi-e? — egy 7000 meghaladó, ily lelkes őrsereg — parancsnokságát egy egyénre bizni mint buzgóan nem akarni, az őrsereget rendezni? —

Édes Mészáros bécsi, ön miért születelt mársfia csak tudhatná, hogy ily roppant egy asztal-alj, nem egy kalap alá való.

Kár hogy nem lehetett szerencsénk önt erről meggyőzni, bizony tapasztalhatta volna ön, hogy egy ember, legyen az még olly hatalmastüdejű is mint a mi jó izmoscsontu őrnagyunk, kinek pedig jöbi idemult testében legalább 9 minister tüdije elférne — mégis a komendirozásban annyira elrekedt, hogy különben hersény szava, akarmely bakabányái repedt fazéknak kitűnő becsületére vált volna? —

Véleményünk hát ez. És erre minden megyét felhívunk, hogy vagy ne álljanak több nem-

zetörök, mint a rendes katonaságnál háboru-
ban egy zászlóalj, mely egy szakértő — paj-
tásom mondása szerint circiter 1500 ember —
vagy ha többet akarunk uraim, akkor ne fukar-
kodjatok, hanem minden 1500 nemzetőr mellé,
a szó teljes értelmében, alkalmas, a haza szere-
tetében meggedzett, nem és korántsem holmi
trotyakos, potrohós — egyéneket nevezetek,
őrnagyoknak; — ti pedig bajtársak felfog-
ván rendeltetétek magasztos eszméjét, célját,
rendezétek magatokat, igyekezzetek olly szük-
ségesebbeket megtanulni, ekkor, mérközhetek
a vitág bár mily sorkatonáival is, annyival in-
kább kell pedig magatokat még akkor rendezni
ha mint eddig hazafiúi támogatásban egyedül
magatokra hagyattatok is mert a mindennapi,
oldalról rohánó események azt tanúsítják, hogy
a hányatott nemzetnek jövője — egyedül a ti
úgyes rendezéseitektől függend, azért csülökre
bajtársak.

Isten és minden szentei önnel szerkeztő!
Egy sáppadt epés nemzetőr.

**Győr, 1919. A szabad sajtó 5-dik
hónapjában.**

Dicsőséges fiúk azok a győri nemzetőrök!
Ország-világra harsog az ő vitézségöknek
mekkorasága.

Jelszavuk: harc és háború! föltették ugyanis
magukban, miképp: itt az idő, most vagy soha!
tehát ők azonnal mennek, ölnek és vágnak!

Öltének annak okáért szomorú arczokat, és
tele sírák zsebkendőiket az ő szemelüből patak-
ként álfomló könnyeiknek áradatával, és vevének
becsét felelőségeiktől és gyermekeiktől, s elszánt
lélekkel indultak háborúba.

Mentek, — mentek, s hadi lárma között a vá-
ros házához értek.

Holott is megállapodának.

Itt vagyunk! — kiálták közös akarattal, pa-
ranesoljuk az ellenségnek, hogy jöjjön ide.

Dictum factum, — követet küldének az ellen-
ségért. A követ pedig megjelent az ellenségnek
színe előtt, mely nem volt egyéb, mint a Győr
városa kebelében keletkezett és kiadott „Hazánk-
nak” szerkeztője.

És a követ ünnepélyesen meghívá a szerkeztő
urat a táborba, mely föltették: vala a város há-
zának udvarán olly célból, hogy ottan őt (t. i. a
szerkeztő urat) egy kissé megszabdalhassák.

Én már csak el nem mentem volna, — de a
szerkeztő ur sem ment el; hanem ment snurgrad
a polgármesterhez.

És a polgármester az egészről mit sem tudott,
hanem cainált akkora szemeket, mint a város há-
zának nyitott kapuja.

Oh galambom polgármester! te angyali mes-
tere a polgároknak! híres a te vett tudományod-
nak szélessége a városban történt dolgokról.

Az alatt a tábor dühösen lövöldözé a bombákat
a távolból a szerkeztőre; e bombák nevei más-
képp: gazember szerkeztő; gyalázatos szerkeztő!

És mindez miért? — azért mert a hazánkban
becstületesen le van rakva a győri nemzetőrség,
hogy fölesküdni nem akar, s hogy az ellenséggel
vonskodik szembeszállni.

És ezért ők a szerkeztőn kézzel fogható de-
monstrációt akartak tenni, s meg is tették volna,
ha a szerkeztő urnak tetszett volna közibök
menni. —

Hanem azért most sem mondták, hogy immáron
ezekután föl akarnának esküdni.

Győriek! tegyétek le azt a fegyvert, mert
nem a ti kezetekbe való az, még el talál sülni.

Legyetek neveltség tárgya. Vegyetek kezetek-
be piszkafát; parádéra menni megjárja az is. A
fegyvert pedig adjátok azoknak, kik nem vona-
kodtak az ellenséggel szembe szállani, hogy a ti
nyugalmatokat is föntarthatassák.

Győriek! jó éjszakát magácskáknak! —

Vatermörder.

H I R D E T É S E K.

Hajnővesztő kenet

mellytől a vörös, szőke és őss haj, barkó, szakál
és bajusz is rövid időn szépen megfeketül, — is-
mét újra készülőve kapható, még pedig kivánság
szerint szagosan s szag nélkül. Pesten bálvány-
utca 183. Ára 2/3 — 1 és 2 pft.

Dr. Malatides.

Oszvald testvérek,

a Józseftéren,

ajánlják a nemzeti őrsereg számára sza-
bály szerinti kész munkákat, mint: lovaskardokat,
lőszerszám és kardszifra való Alpaca-fém-vasa-
zatokat — gyalagsági aczélkardokat; gombokat
Alpaca-fém- és összetételből, csákóra vagy töl-
téstárczára való czimereket.

NB. Ugyanitt lesznek legközelebbi alkalommal
töltéstárcza-, kard-, és kővességes megvédőszuro-
nyokra való szíjak is kaphatók.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győr-
reli közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pest-
tel kapcsolatban: minden kedden.
Szegedre: minden szerdán és szom-
baton.

Tokajra: minden csütörtökön.
Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtök-
ön és szombaton.

Zimonyba: minden szerdán.
Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; min-
den csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reg-
geli óra.

Minden kedden indul egy vonatgőzös Szeged-
ről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból
Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási
társaság főigazgatója.

Magyar kö- zépp. vasut.

Naponkinti indulások 1918-dik Május
20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók körének, asziveskedjenek
legalább egy negyed órával az elindulás előtt a
pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ tehervonat délelben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45

perc.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra

„ „ 25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra

15 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Váczról Pest felé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar középponti vasut
igazgatósága által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László
nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivatalok-
nál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felölös szerkeztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.